

LENS ALGEMENE VERGADERING op 16 juni 1941

DE GROTE

ZO EENS IN HET JAAR - bij het wisselen van de speelseizoenen - komen wij, Blauwwitten, doorgaans in Emma, bijeen om de balans op te maken.

61 leden hadden zich op 26 Juni 1941 rond de groene tafel geschaard en verwerkten wat het bestuur wist op te dienen. Er waren thans geen harde noten te kraken. Het geheel verliep rustig, bijna waardig. Men was dankbaar om behaalde successen, tevreden over de stand van zaken en hoopvol gestemd op de toekomst. De voorzitter sprak een vaderlijk woord, de geachte Sik (creatie van den 14-jarigen Puck uit het jaar 1939), de penningvader en nog enige notabelen hielden een wedstrijd in welsprekendheid en de geduldige toehoorders zaten met stomheid geslagen hun zelfgemaakte Lenshistorie van 1940-1941 te beluisteren. Ja waarlijk, er viel veel goeds van de club te vertellen.

Doch wat leeft, wil groeien, zich verder ontwikkelen. En dus werd de training besproken. En kwamen er de plannen op tafel : terreinknecht, Activitas, terreinverbetering, veteranen. (Het is waarlijk niet bij praten gebleven).

De verkiezingen brachten de heren N. Schouten en A. v. d. Kley als nieuwelingen achter de bestuurstafel. Hun voorgangers, de heren C. Halleen en J. Runderkamp keerden met een welverdiende pluim op de hoed huiswaarts.

Wim Verheggen toonde vol trots zijn weer herstelde arm. „Nou, mijnheer de voorzitter, ik mag niet mopperen“.

Nog bepaalde de vergadering, dat de trouweloze, die elftal en kameraden in de steek laat, in het vervolg 75 cent boete mag betalen. Voor junioren leze men 25 cent. Met 58 tegen 3 werd deze maatregel aangenomen. (Wij voorspellen den penningmeester een geringe oogst).

De rondvraag werd eveneens in goede stemming doorgedraaid.

Cor van Egmond ontbrak deze keer aan het koor van vragers en opmerkers. Een excuus is, dat Cor nu een getrouwd man is.

Aan het slot kwam de vice-praeses, die later een bekwaam hooibaas en mollenvanger bleek, vertellen, dat het onder generaal Dubois goed strijden is.

En zo stevende Lens in de late avond weer huistoe, prettig gestemd, nu alles ondanks de moeilijke omstandigheden, toch nog goed, zelfs zeer goed, marcheert. Het is de beloning voor noeste arbeid, verantwoordelijkheidsbesef, volgzzaamheid, saamhorigheid. Lensers, wij houden van onze club, wij blijven trouw. Wij blijven aaneengesloten om Lens groter te maken. Wij veroveren zo een ereplaats in de voetbalwereld. Pak an, het kan !

P.J.